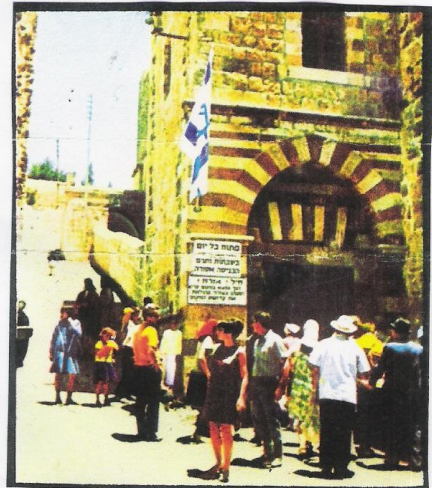
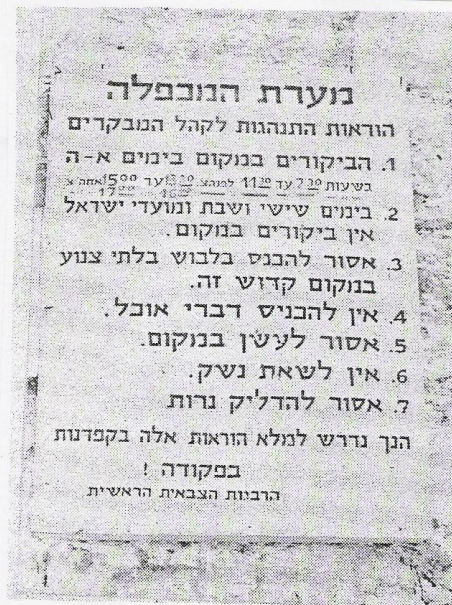

CAVE OF MACHPELAH

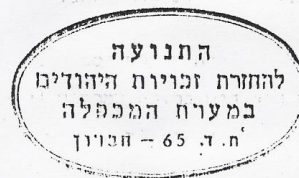
Outside the Cave of Machpelah immediately after Six Day War.

Note the Israeli flag hanging at entrance and the sign that the only limitation to Jews was no entry on Shabbat and Yom-Tov. (This was solely to prevent people travelling to Hebron on those days.)

Outside the Cave of Machpelah several months after the Six Day War.

Note the new sign listing all the limitations then applying to Jews!
 Jews were referred to just as "Visitors."
 There was no longer a flag at the entrance.

The stamp of the "Movement for the Restoration of Rights to the Jews in the Cave of Machpelah."

התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה.

ת.ד. 65 חברון.

זכויות היהודים והערבים במערת המכפלה.

אברהם אבינו קנה את מערת המכפלה מעפרון החתי בארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר, לא רק את המערה, אלא גם את הגדה וכל עץ הגדה אשר בכל גבולו כביב (בראשית כ"ג). כיון שהקניית והחלוקה כזו בימי ביהודה על פרסיהם, אומר המדרש על מערת המכפלה: "זה אחד משלושת מקומות שאין אומות העולם יכולין להונות את ישראל לומר גזולים הן בידכם" (בראשית רבה). אבל במאות השנים האחרונות, עד שחרורה של חברון ע"ה"ק על-ידי כוחות צה"ל, לא הוגרו הערבים אפילו להיכנס למערת המכפלה ליהודים אלא רק עד המדרגה השביעית. כולם חשבו שאחרי שחרורה של חברון והמערה, נקבל את זכויותינו המלאות שנגזלו מאתנו במערת המכפלה. אולם לצערנו הרב לא קיבלנו. השבלה הבאה מראה לנו את ההבדלים בין זכויות הערבים לזכויות היהודים במערת המכפלה. היום.

ערבים

- א. יכולים להיכנס למערה 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע.
- ב. מותר להטנים רהיטים וחפצים ככל העולה על רוחם.
- ג. מנהל המערה - ערבי.
- ד. מפחחת המערה נמצאת אצל הערבים.
- ה. יכולים להמציא בכל מקום בטוח המערה.
- ו. יכולים לערוך הלוינות וטקסים במערה, אפילו ערכו הלוינות של אנשי אל-פחה.

יהודים

- א. יכולים להכנס רק שש וחצי שעות ביממה שעה ימים בשבוע. בימי שמי הכניסה ליהודים אסורה במשך כל שעות היום.
- ב. בחגיו של הערבי: המערה סגורה לגמרי ליהודים, אבל בחגים של היהודים, הערבים יכולים להכנס כל שעות היום כרגיל.
- ב. אסור להכניס שום דבר, אפילו כמאות, לכן זקנינו וחלשים מוכרחים לעמוד במשך כל זמן החצילה.
- ג. אין מנהל יהודי.
- ד. אין מפחחת אצל היהודים.
- ה. יכולים להמציא רק בחלקים מסוימים במערת המכפלה.
- ו. אסור לערוך חגיגות וטקסי ברית-מילה במערה. (אסור לערוך ברית של אברהם אבינו במקום שהוא נקבר!) יש מקרים שהערבים מפריעים להפילות של היהודים ואפילו מקללים אותנו.

מה אנו יכולים לעשות?

כל ההגבלות שמטילים על היהודים במערת המכפלה הם בגלל שההל הרחוב לא יודע את המצב והסמכויות שלו ליהודים היום במערה. לכן עלינו לפנות לציבור הרחב:

- א) שאבק ויאעיל לחץ למען החזרת הזכויות המלאות ליהודים במערת המכפלה.
- ב) שיריית את תרומתו למען התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה (ת.ד. 65 חברון). כדי שנוכל לפעול במען החזרת הזכויות במערת המכפלה שלנו.

**AL-HARAM AL-IBRAHIMI
AL-KHALIL**

A BRIEF GUIDE

PUBLISHED
BY
THE SUPREME AWQAF COUNCIL

PRICE 250 FILS

AL-KHALIL (HEBRON)
1964

INDUSTRIAL ISLAMIC ORPHANAGE PRINTING PRESS

FOREWORD

"And the almighty adopted Abraham as a Friend"
"Koran"

To the Tourist, in general, to the pious visitor, and to the student of history, architecture, or archaeology, a visit to Al-Khalil (Hebron) affords various sights and associations of particular interest.

Al-Khalil, or fully "Kkalil, Ar-Rahman", as the happy popular name of this town of "extreme antiquity": is traced to the above cited text of the August Scripture.

The cave of Macphelah, wherein according to Biblical tradition, ABRAHAM, other patriarchs and their wives, were buried, is marked as a venerable sanctuary by the ancient imposing walls surrounding the site of the sacred remains, and by the magnificent Mosque (Fig. 1) and other architectural achievements within the Sacred Enclosure.

In the following pages and figures are presented, in a concise form, some of the main aspects of archaeological historical, Architectural interest with which the Holy Enclosure and Buildings are associated.

THE CITY

Al-Khalil was in older time known as "Kirjah Arba", the "town of four", from its position on four hills.

According to Biblical tradition, it was built seven years before Zoan (Tanis), the chief town of Lower Egypt. We are also told in "the Old Testament" that the patriarch ABRAHAM pitched his tents in its vicinity, upon the land of Mamre the Emorite, under the Oak, or "Terebinth" Trees.

It is interesting to note that "Nemra" is to this day the popular name of adjacent locality where oak trees are abundant and it is within such Locality that the ancient site of ABRAHAM's Camp is identified.

The adoption of the present Arabic Name "Al-Khalil", may be traced as far back as the 5th century A. H. the famous traveller, Nasiri-Khusro, did not omit to observe that even in his time the city passed under the dignified name of "Mesh-had ul-Khalil" meaning the shrine of the Friend", in accordance with the Koranic text cited in the foreword.

Comparatively small, as it is now, the town has continued, as of old, to be surrounded with vineyards and orchards, bedes watered by several springs, and to show traces of the to tra and industries which once flourished hiwta its walls.

From an Arab booklet on the history of the Cave of Machpelah.

הַתְנוּעָה לַחֲזֵרַת זְבוּדֵי הַיְהוּדִים בְּמַעַרַת הַמַּכְפֵּלָה

ת.ד. 65 חֲבֵרוֹן

חֵג הַשְּׁבוּעוֹת רְמַעַרַת הַמַּכְפֵּלָה

כִּידוּע אֵין מְקוּם בְּאַרְץ שְׁבוּ יֵשׁ אַפְלִיָּה בְּגַד הַיְהוּדִים כְּמוֹ בְּמַעַרַת הַמַּכְפֵּלָה
הַמְקוּם בּוֹ שְׁאֵבוֹתֵינוּ וְאֵמוֹתֵינוּ בְּקִבְרוֹ.

ל י ה ו ד י ם :

אֲסוּר לַהֲכַנֵּס יוֹתֵר מִ-6 1/2 שְׁעוֹת בִּימְמָה
אֲסוּר לַהֲכַנֵּס בְּכֻלּוֹ בִּימֵי שִׁשִּׁי
אֲסוּר לַהֲכַנֵּס בְּכֻלּוֹ בַּחֲגֵי הָעֲרָבִים
אֲסוּר לַהֲכַנִּים כְּסֹאוֹת (כְּמוֹ בְכוֹתַל בְּזִמְנֵי הַבְּרִיטִים)
אֲסוּר לַהֲמַצֵּא בַחֲלֵק גְּדוֹל שֶׁל הַמַּעֲרָה (גַּם בְּזִמְנֵים שֶׁבָּהֶם הִיא פְּתוּחָה לַיְהוּדִים)
אֲסוּר לַעֲרוֹךְ טַקְסֵי בְרִית מִיֵּלָה
אֲסוּר לַעֲרוֹךְ חֲתוּבוֹת
אֲסוּר לַהֲנִיף דָּגַל הַמַּדִּיבָה בְּיוֹם הָעֲצֵמָאוֹת
אֵין מְבַהֵל יְהוּדִי
אֵין מְפַתְחוֹת אֶצֶל הַיְהוּדִים
אֵין צְרִיךְ לוֹמַר שֶׁהַגְּבֻלוֹת אֵלֶּה אֵינָן חֵלוֹת עַל הָעֲרָבִים - הַמְבַהֵל הוּא עֲרָבִי
וּמְפַתְחוֹת הַמַּעֲרָה גַּם כֵּן אֶצְלֵהֶם.

מִימֵי הַתְּבִי"ךְ יְהוּדִים בָּאוּ לַהֲתַפְלֵל לְפָנֵי קְבָרֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמַעֲרָה, וּלְפָנֵי שְׁבָה
הַתְּחִילוּ מִתְּחִלַּי חֲבֵרוֹן לַהֲתַפְלֵל בְּכֹל יְמוֹת שַׁבַּת וְחֵג בְּמַעֲרָה.

כִּידוּע בְּשָׁבָה זֶה חֵג הַשְּׁבוּעוֹת חַל בְּיוֹם שִׁשִּׁי, הַיּוֹם שְׁבוּ סְגוּרָה הַמַּעֲרָה בְּפָנֵי
יְהוּדִים, אֵי לִכְן מִתְּחִלַּי חֲבֵרוֹן בְּקִשׁוֹ רִשׁוֹת מֵהַמַּמְשָׁלָה לַהֲכַנֵּס בְּבֹקֶר שֶׁל חֵג הַשְּׁבוּעוֹת
לַהֲתַפְלֵל אֲבָל הֵם נִעְבְּרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִילִית. (בְּשַׁבְּחוֹת וְחֲגִים שֶׁלָּנוּ הָעֲרָבִים יִכּוּלִים
לַהֲכַנֵּס בְּמִשְׁךְ כֹּל שְׁעוֹת הַיּוֹם וְהַיְהוּדִים רַק 6 1/2 שְׁעוֹת כְּבִימוֹת חוֹל).

לְמָה הַמַּמְשָׁלָה לֹא הִתִּירָה לַיְהוּדִים לַהֲתַפְלֵל בְּבֹקֶר שֶׁל חֵג מִתֵּן תּוֹרַתֵינוּ
בְּפָנֵי קְבָרֵי אֲבוֹתֵינוּ ? ?

בְּבִרְכַת הַחֲזֵרַת וְחֲדָשׁ זְבוּדֵינוּ כְּקֹדֶם,

ד"ר חַיִּים סִימוֹנֶס
יו"ר הַתְנוּעָה

25 פברואר 1970

לכבוד
רב אלוף משה דייץ
שר הבטחון
משרד הבטחון
הקריה
חל-אביב

שר נכבד,

הנני מתכבד לפנות אליך בזאת בשם מרשי, ה"ה דר. חיים-קלייב סיימונס, גרשון אלינסון ויצחק בן חרוון, שלשתם ממתנחלי חרוון, בענין מערת המכפלה.

מרשי מתפללים במערה באופן קבוע ובשבתות, (ולעתים בלתי מזומנות בימי חול).
מר בן חרוון אף מוליך למערה בימי חול אח אביו הישיש, המתגורר עמו בביתו.

מרשי - ועמם כלל המתנחלים וכן מאות ואלפים מחוץ לחרוון המגיעים למערה לשטת הפילה ומתפללים בה בימות החול - טובלים קשות מהעדר כל כסאות או ספסלים במערה.

העדר זה אינו מקרי, כי אם על פי פקודת הממשל הצבאי.
יתר על כן: שומרי הבית הערביים (אשר בידיהם נתונים הפקות והשליטה המלאה עד היום הזה) הקפידו לסלק את כל השטיחים והמחצלות בכל אותם הצרים שבחוץ הבניין, שבהם מותרת הגישה ליהודים.

מצב זה מכביד מאד על מרשי - ועל כלל המתפללים - משחי בחינות:

א. מפאת ההשפלה, האישית והלאומית, הנגרמת להם;

ב. מפאת הסבל הגופני המכביד על התפילה.

המצב הזה מהווה גם אפלייה ברורה בהשוואה למתפללים הערביים, המשתמשים כמנהגם בשטיחים ובמחצלות, ואלה מצויים להם בשפע.

ארשה לעצמי להצביע בפניך, שר נכבד, על חוקי ישראל והכרזות
שונות ממעם ממשלת ישראל בהם מובטחים בישה חמשיה, הוטש הפולחן והעדר כל אפלייה במקומות
הקדושים, - לכל הדתות. השאלה, האם דבר זה אינו חל גם לבבי היהודים, כמעט
ונשמעת כקנסרניח, ואין לי כל כוונה לקנטר. אין גם מטלט מן הלוגיה לבבי
הכותל המערבי, בו היחה אסורה הישיבה על היהודים בחקופת המנדט, איסור ששמו
יצא לטיטצה.

אי לכך הנני פונה בזאת בבקשה להורות למושל הצבאי בהכרון להחיר
הכנסת כסאות ופוטלים למערה המכפלה, וכי המושל יעשה מיד את הסידורים בדרושים
לכך יעט מראי ו/או עכ נציגות מהנהלי הכרון.

גד לי להוסיף, כי קבלתי הוראות ממרשי לפנות לבית הדין הגבוה לצדק
בירושלים באם בקשה זו (שאינה הראשונה) לא תיענה.

בכבוד רב
ובהוקרה,

א. העצני, עו"ד

הצחקו סגן אלוף עופר בן דוד
ביח הממשל הצבאי הכרון.

Initial letter from the lawyer Haetzni to Moshe Dayan demanding
the placing of chairs in the Cave of Machpelah.

מדינת ישראל

משרד הבטחון

הקריה יח' ביסן תש"ל
24 אפריל 70

תאום הפעולה בשטחים

מס' 1035/גמ

לכבוד,
עו"ד אליקים העצובי,
רח' מקוריה ישראל 10
תל - אביב

הגדרון: ספסלים במערת המכפלה

שלך אל שהב"ט מ-5.4.70

בתבקשתי ע"י שר הבטחון לאשר קבלת מכתבך הג"ל.

ערב פסח - זה הוכבסו ספסלים למערת המכפלה והבעייה
מצאה את פתרונה.

בברכת חג שמח,

שלמה גזית - תת אלוף

Letter to lawyer Haetzni confirming the putting of benches in the Cave of Machpelah.

Praying in the
Cave of Machpelah.
October 1968.